

орждия, и реши да атакува на 6 октомврий Страцинската позиция безъ да дочака 3/3-а бригада и 7-а дивизия.

Докато Н. В. Царьтъ наблюдаваше боя, командирьтъ на дивизията доложи на командуващия II армия за решението си да атакува на 6 и то бѣ одобрено.

Това си решение той съобщи на командиритѣ на 1/3-а бригада и на артилерийската бригада, като на последния заповѣда при мръкване да постави на подходящи позиции всичката артилерия. На командира на 32-и полкъ заповѣда на 6 да трѣгне за Страцинъ.

Командирьтъ на 1/3-а бригада въ 0:30 часа на 6 октомврий издаде следната заповѣдъ за атака:

„1. Противникьтъ съ около 4-а дружина и 2 батареи се е окопалъ отъ дветѣ страни на стражарницата западно отъ Страцинъ.

3-а бригада днесъ настѣпва на линията Баиловци—Пелинци; 32-и полкъ днесъ 6 часа настѣпва отъ кръчмата южно отъ Дълбочица.

2. Бригадата днесъ да атакува противника, за което:

а) Майоръ Чолаковъ съ дружината си и картечната рота да атакува въ посока Дл. Станча—Алинце—Стърновацъ, като поддържа постоянна връзка съ 3-а бригада.

б) Майоръ Гърдевъ съ дружината си да атакува Дренакъ—к. 650.

в) Подполковникъ Писаревъ съ дветѣ дружини, картечната рота, батареята и пионерната рота да атакува по посока на шосето и да достигне до с. Войникъ.

г) Подполковникъ Русевъ съ дружината си да атакува по посока Пендакъ—Стрезовци.

д) Майоръ Сотировъ съ дружината си да атакува по посока Куклица—Диманце—Клечовце, като търси връзка съ 7-а дивизия.

е) Маневрени войски — подполковникъ Христовъ, съ дветѣ дружини и двата пионерни взвода да следва задъ лѣвия флангъ на подполковникъ Писаревъ.

ж) Полковникъ Проиновъ съ 8 батареи, щомъ се обади неприятелската артилерия, да я унищожи и да поддържа атаката на участъцитѣ на майоръ Гърдевъ, подполковникъ Писаревъ и подполковникъ Русевъ“.

Нощта сришу 6 октомврий бѣше тъмна, превалише дъждъ, пѣтищата бѣха разкаляни.

Страцинъ планина, която прегражда шосето Крива паланка—Куманово, се издига надъ рѣкитѣ Ранковци и Крива на 200—500 метра. На нейния гребень бѣ позицията на сърбитѣ. Планината на северъ Вражогрънци е по-висока, скалиста и гориста, а на югъ — по-ниска и гола. Предъ позицията сърбитѣ иматъ далеченъ обстрелъ, обаче височинитѣ между Ранковце и рѣката, която извира около Гулинце, а сѣщо и източнитѣ склонове на Страцинската планина, прорѣзани отъ Гулинската рѣка, даватъ добри подстъпи за пехотата, и за доближаване на артилерията.